

Toelichting visie

Wie verbindt ons

De Fontein wil een gemeenschap van christenen zijn, waarin de blijde boodschap van Jezus Christus, zoon van God, centraal staat. We mogen mensen laten delen in de verzoening met God door Jezus Christus, willen hen in Zijn gemeente doen groeien in liefde voor God en elkaar en hen vormen tot toegewijde leerlingen van Christus. We verlangen naar vervulling met de Heilige Geest om opgewekt te worden en van betekenis te zijn voor elkaar en onze directe omgeving.

Geloofsgemeenschap 'De Fontein'
Protestantse Gemeente Apeldoorn

Voor wie

Iedereen kan komen zoals hij of zij is en waar hij of zij zich bevindt op zijn levensreis. De Fontein is niet speciaal voor mensen van een bepaalde leeftijd of voor mensen die voldoen aan een bepaald profiel. De Fontein is een plek waar God mensen ontmoet die verre van perfect zijn. Door Zijn liefde voor ons, kunnen we omgaan met onze onvolkomenheden en verschillende behoeften en ons verbonden weten met elkaar.

Hoe zijn we ontstaan

We zijn een jonge loot aan de stam van de veelkleurige Protestantse Kerk in Nederland (PKN), lokaal de Protestantse Gemeente Apeldoorn (PGA) genoemd. De geloofsgemeenschap De Fontein is ontstaan op verzoek van de Algemene Kerkenraad van de PGA. Wat De Fontein typeert is dat we van verschillende kanten komen, maar wel hetzelfde verlangen delen om God te ontmoeten. De geloofsgemeenschap is te typeren als confessioneel-evangelisch en geeft ruimte aan de charismatische traditie. Het is ons verlangen om binnen de context van onze eeuwenoude kerk te blijven en het goede uit diverse kerkelijke tradities te integreren in de erediensten. We hechten daarbij aan goede samenwerking met alle kerken en groepen in Apeldoorn die Christus belijden.

Een missionaire gemeente

We willen een brede geloofsgemeenschap zijn waarbinnen zowel mensen vanuit verschillende geloofstradities als ook mensen voor wie de kerk een onbekende plek is zich thuis voelen. We hopen dat inwoners van Apeldoorn de weg naar de Fontein weten te vinden. We houden de drempel laag. We kiezen voor toegankelijke vormen en willen op een aanstekelijke manier gemeente van Christus zijn en er ook zo met anderen over praten. Tegelijkertijd weten we dat het evangelie zowel ergernis als minachting oproept. Dat is alle eeuwen zo geweest. We geloven vooral in de missionaire kracht van persoonlijke relaties. Daarnaast onderzoeken we voor wie we in het bijzonder betekenisvol mogen zijn. Dat vraagt om creativiteit en (G)geestkracht. We werken met huiskringen en vanaf het volgende seizoen Alpha-groepen waarin de drempel voor niet-kerkelijke mensen beduidend lager ligt.

Een missionaire gemeente beperkt zich niet tot de eigen woonplaats, laat staan de eigen gemeenschap. Hoe bescheiden ook, we geven als geloofsgemeenschap een bijdrage aan de wereldwijde zending. Dat doen we financieel maar ook door ons te verbinden met organisaties die elders in de wereld het evangelie uitdragen en voorleven.

We voelen ons onopgeefbaar verbonden met onze oudste broer, met Gods oude verbondsvolk Israël. We zien uit naar de dag waarop beide broers zich met elkaar zullen verzoenen en het nieuwe Jeruzalem op aarde zal neerdalen.

Wat we geloven

Wat we geloven is in het kort: 'Geworteld in Schrift en belijdenis, verbonden met Christus en zijn evangelie, levend in de vrijheid van de Geest.' Dat wat we geloven komt onder meer tot uitdrukking in onze wijze van vieren van de erediensten en de sacramenten. Wie wil kan verder lezen wat we geloven,

hoe erediensten op dit moment er uit zien en wat afwegingen zijn rondom doop en avondmaal. Het gaat in onderstaande niet om een blauwdruk die dwingend voorschrijft hoe het er in de Fontein aan toe moet gaan. We willen de weg kiezen die God met onze geloofsgemeenschap gaat en doen dat in samenspraak met de geloofsgemeenschap.

a. Geworteld in Schrift en belijdenis

Als we zeggen dat we geworteld zijn in Schrift en Belijdenis spreken we daarmee uit dat we in een lange traditie staan waarin christenen hebben verwoord wat voor hen de kern van de Bijbelse boodschap is. De oudste en over de hele wereld meest gebruikte belijdenis is die van Nicea; voor het eerst geformuleerd in 325 na Christus, definitief vastgesteld in 451. Deze oude tekst spreken wij na:

Wij geloven in één God, de almachtige Vader, Schepper van de hemel en de aarde, van alle zichtbare en onzichtbare dingen.

En in één Here Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, geboren uit de Vader voor alle eeuwen, God uit God, Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God; geboren, niet geschapen, één van wezen met de Vader; door Hem zijn alle dingen geworden.

Terwille van ons mensen en van ons behoud is Hij neergedaald uit de hemel en vlees is geworden door de Heilige Geest uit de maagd Maria en is een mens geworden. Hij is ook voor ons gekruisigd onder Pontius Pilatus, heeft geleden, is begraven. Op de derde dag is Hij opgestaan overeenkomstig de Schriften. Hij is opgevaren naar de hemel, zit aan de rechterhand van de Vader en zal in heerlijkheid weerkomen om te oordelen de levenden en de doden. En zijn rijk zal geen einde hebben.

En in de Heilige Geest, die Here is en levend maakt, die van de Vader en de Zoon uitgaat, die samen met de Vader en de Zoon aanbeden en verheerlijkt wordt, die gesproken heeft door de profeten.

En een heilige, algemene en apostolische kerk.

Wij belijden een doop tot vergeving van de zonden.

Wij verwachten de opstanding van de doden en het leven van de komende eeuw. Amen.

De kerkvader Athanasius heeft een belangrijk aandeel gehad in het formuleren van deze tekst. Ze weerspiegelt twee thema's die in die eeuwen de jonge kerk beroerden: de menswording van het Woord en de drie-eenheid: de verhouding tussen God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Natuurlijk spelen er in onze tijd andere thema's. Ook nu ligt er de uitdaging om onder woorden te brengen waar het - in de verkondiging en in ons leven - op aankomt. In alle voorlopigheid denken we aan de volgende thema's¹:

Schepping: God heeft ons geschapen, gewild en wil een persoonlijke relatie met de mens.

God is Schepper, wij zijn schepsel. Altijd weer neemt Hij het initiatief, bemoeit zich met zijn schepping, is met ons bewogen. God is meer dan een abstractie. En wij zijn meer dan toeval en een optelsom van genetische factoren en neurologische processen. Omdat we geschapen zijn naar Zijn beeld, zijn mensen tot goedheid en schoonheid in staat. We verwonderen ons over Zijn Schepping die ons gegeven is. Het gaat in het leven niet allen om het hier en nu en om consumeren. We willen er zorgvuldig mee omgaan.

Kwaad: Het kwaad heeft vat op ons gekregen.

We kunnen elkaar kwaad doen en tegelijkertijd lijden aan het kwaad wat ons aangedaan wordt. We kunnen genieten van de schoonheid van de natuur, maar ook terugschrikken van haar vernietigende kracht. De Bijbel staat er zelf vol van. De vraag naar het lijden nemen we serieus. Echter, niet op een afstandelijke manier, maar vanuit een realistische kijk op zonde en zonder de pretentie overal het antwoord op te hebben. We leven in een gebroken schepping en worden telkens weer opgeroepen om gehoor te geven aan het appèl tot omkering. Soms moeten we meer leren er gewoon te zijn voor de ander; we kunnen niet alles oplossen en alles maken. De realiteit van kwaad en lijden onderstreept des te meer dat we verzoening en heling nodig hebben. Het kruis betekent onder meer verzoening, ultieme verzoening tussen God en mens. Jezus' opstanding geeft ons hoop, in leven en sterven.

¹ Geïnspireerd door *Brandpunten in de verkondiging*, G. van den Brink & K. van der Kooi, 2014.

Openbaring: God komt tot ons

God openbaart zich aan ons en in Christus wordt Hij voor ons zichtbaar en tastbaar. Hij komt tot ons in de Schrift, in de doop en het avondmaal. We belijden dat Hij de unieke Zoon van God is. Door de Geest leren we op God vertrouwen. God is dus meer dan een abstractie en geheim; Hij is in Christus onze Vader. Geloof is niet het voor waar aannemen van een aantal geloofsuitspraken maar het zich telkens weer – ondanks twijfel - toevertrouwen aan God. In een tijd waarin zoveel relatief is, is dat niet vanzelfsprekend. Veel mensen hebben ergens weet van de notie dat er meer is tussen hemel en aarde en daar kunnen we op aansluiten.

Genade: Vergeving en overgave. We zijn doe-het-zelvers geworden en problemen lossen we het liefst zelf op. Met opkomen voor onze rechten, mondigheid en maakbaarheid zijn we meer vertrouwd dan met de minste zijn, luisteren, bidden, vergeven en er zijn voor de ander. Hierin willen we leren van en met elkaar en we bidden om heiliging van ons leven door Gods Geest. We vormen een gemeenschap van mensen die het van genade en vergeving moeten hebben.

Gemeenschap: God geeft ons elkaar

Hoe individualistischer de omgeving hoe belangrijker een (geloofs)gemeenschap is. Door samen te komen, schuren we ons aan elkaar, laten we onze karakters vormen door het lezen van de Bijbel, oefenen we ons in het nieuwe leven, zoeken we naar waar het op aankomt. We kunnen elkaar tot hand en voet zijn. Wanneer we blij zijn met onze geloofsgemeenschap zullen we daarover spontaan met anderen willen spreken en mensen uitnodigen om zich bij ons te voegen.

b. Verbonden met Christus en zijn evangelie

De apostel Johannes noemt in zijn brief twee beslissende criteria: 1) Christus is de Zoon van God en 2) Hij is als mens in de wereld verschenen. In de woorden van Johannes:

God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door Hem zouden leven. Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden... Maar iemand kan onmogelijk God, die hij nooit gezien heeft, liefhebben als hij de ander, die hij wel ziet, niet liefheeft.

Zoals Christus heeft voorgeleefd wie God is, worden wij opgeroepen om hetzelfde te doen voor de mensen waarmee we ons leven delen. Persoonlijk beleefde vroomheid en een actieve gerichtheid op onze medemensen gaan dus hand in hand. En die medemens bevindt zich zowel binnen als buiten de kerkmuren.

We leren Christus kennen via de Bijbel. We belijden dat de Bijbel Gods Woord is, Gods openbaring aan ons en dus gezaghebbend in ons persoonlijk en ons gemeenschappelijk leven. We zijn bepaald niet de eersten die dit belijden en sluiten aan bij een lange traditie van zoeken naar de betekenis van de Schrift. Gods openbaring vindt altijd plaats in een bepaalde tijd en wordt door mensen zowel verstaan als misverstaan. Als geloofsgemeenschap putten we uit de rijke traditie van de kerk van alle eeuwen. Daarom zoeken we het gesprek met kerkvaders en reformatoren die ons zijn voorgegaan en onderzoeken we hoe we de Schrift in onze tijd kunnen verstaan. We hebben oog voor de diversiteit en de gelaagdheid van de Schrift. De Bijbel is ons toevertrouwd om die gelovig te lezen, niet om er als scherpshijpers elkaar mee te bevechten.

c. Levend in de vrijheid van de Geest

We belijden dat God in Christus voor ons heeft gekozen én dat we opgeroepen worden om voor Christus te kiezen. En we belijden dat dit mogelijk is omdat de Heilige Geest werkzaam is. We erkennen dat we vanuit onze kerkelijke traditie meer raad weten met God de Vader en God de Zoon, dan met God de Geest. Daarom willen we openstaan om ook Gods Geest te ontvangen binnen onze geloofsgemeenschap. We zoeken naar Gods weg in ons (gemeenschappelijk) leven. Dat hoeven we gelukkig niet alleen te doen omdat de Geest ons zal leiden in alle waarheid. We erkennen dat we vanuit onze kerkelijke traditie meer raad weten met God de Vader en God de Zoon dan met God de Geest. Tegelijkertijd verlangen we naar de ervaring van de aanwezigheid en het werk van de Heilige Geest om op ontvangen te staan, te luisteren en bidden, de regie uit handen te geven, opgewekt te

worden. We weten ons geroepen om missionair gemeente te zijn en beseffen dat we niet kunnen zonder de kracht en de vrijmoedigheid die de Geest ons geeft.